

Jen bloudíš světem neznámým
A hledáš lásku, sám a nesmělý
A jsi tak trochu zvláštní, vím
Obrazy sbíráš, máš rád umění

Procházíš starým zámkem
S průvodcem a stručným plánkem
Na stěnách stará plátna obrazů
Jdeš chodbou dál
A pak se tvůj zrak zarazí
Z té krásy tě až zamrazí
Ten portrét jméno má:
Krásná Klára

A od té chvíle nevnímáš
Svět kolem sebe, vidíš jen tu tvář
Kdo je ta krásná neznámá?
Tak rád bys věděl, kde ji hledat máš

Hledáš mě v kronikách a knihách
A proto se ti ztrácím v mlhách
Zatím tu čekám, až mě oslovíš
Pak pochopíš
Že ztrácíš čas tím hledáním
Jsem opravdová, nejsem stín
Vidíš, vždyť jsem to já
Jsem tvá Klára